

VISTA DEL RIU SIÓ

La Conca o Ribera del Sió és una zona geogràfica amb una entitat pròpia, condicionada pel pas del riu Sió. El pont de la fotografia està situat uns metres abans d'arribar al «Pont de Ferro».

SUMARI:

- Cartes al Director
- Agenda
- Editorial
- La veu de l'Institut
- VI Jornada de Treball
- Més sobre els solars de la Barretina
- Programació Cinema
- Club d'Esplai
- Els lectors de Sió opinen
- Balanç de la Capella
- Activitats Culturals de «La Caixa»
- Moviment Demogràfic
- Enquesta
- Quinta Columna
- Comentaris del mes
- U. G. T.
- Teatre
- Catalunya espill del seu passat
- El Municipi
- Som a Riella - Exàmen de consciència

SIO - Butlletí Informatiu Municipal

Director: Alcalde, Ricard Vicens
Subdirector: Jaume Cuñat Mata

Redactors: Josep Bertran, Jaume Bonet,
Pasqual Castellà, Josep M.º Lluç, Pere Mora,
Joan Puig i Ignasi Ribera.

Col·laboradors: Miquel Aguilà, Jaume Cots,
Ramon Creus, Guillem Viladot, Deudat Pont
i Joan Novell.

Edita: Ajuntament d'Agramunt (Lleida)
Impremta G. Vicens - Guimerà, 15
Agramunt

Redacció i Administració
Carrer la Plaça, 1 Apartat Correus 10
Agramunt (Lleida)

Subscripció anual: Espanya 300 ptes.
Estranger 350 ptes.
Número solt 30 ptes.
Dipòsit Legal: L. 138-1964

Publicitat contractada anual:

Una pàgina	3000 ptes. al mes
1/2 »	1500 »
1/4 »	750 »
1/8 »	400 »

Anuncis solts, 50 % d'augment

Per a subscripcions i anuncis poden
dirigir-se a la Llibreria

Gaspar Vicens - Tel. 39 09 79
o bé a Pere Mora - Tel. 39 03 81
Jaume Cots - Tel. 39 01 32

METGES:

El servei «Metge de Guàrdia» de la Comarca,
per als dies festius i caps de setmana, està
constituït a càrrec dels següents doctors:

Dr. JOSEP PERULLES MORENO
Telèfon 530776 — Les Pallargues
Dr. LLUIS SABALA ABELI Ó
Telèfon 390222 — Preixens
Dr. JOAQUIM FELIP BRUFAU
Telèfon 390154 — Agramunt
Dr. MIQUEL SUAREZ OTERO
Telèfon 390635 — Agramunt

BOMBERS: Ajuntament - Tel 39 06 32

CREU ROJA:

CREU ROJA I SERVEI D'AMBULANCIA
Telèfon 390013 - Guàrdia Civil Agramunt

FARMÀCIES:

Sr. ANGEL MAS GRAU
Telèfon 390133 — Agramunt
Sr. GUILLEM VILADOT PUIG
Telèfon 390087 — Agramunt

Als domicilis dels metges i a les farmàcies, hi
ha un cartell indicant, cada festa, el metge de
torn.

El lector opina...

Sr. Director de «SIO»:

Abans de tot he de dir que no estic vinculat per a res amb la Caixa de Pensions per a la Vellesa i d'Estalvis.

Fa uns dies vaig llegir al «SIO» del mes de desembre la carta al Director signada per Joan. Doncs bé, el meu estorament fou gran en veure que en Joan s'estorà tant perquè li havien donat la llibreta en castellà. I encara em vaig estorar més perquè al pobre Joan no li havien preparat la IBM per posar-li el seu nom tal com és.

Davant de tot això en Joan podia haver anat a qualsevol altra entitat bancària de la nostra Vila i allí no hauria pogut dir res perquè tot li haurien fet en castellà.

Ah! i he de dir a en Joan un bonic refrany castellà que diu «a caballo regalado no le mires el diente». Si l'hagués recordat no s'hauria esgarriat tant perquè la Caixa regalés dos llibres castellans per un de català.

Pregunto. Que no és bonic l'idioma castellà, Joan? Jo el trobo moltenyor, molt fi, molt distingit, molt expressiu, molt poètic i... no acabaria els adjectius, i no em sabria gens de greu que me'n regalessin a milers de llibres castellans.

I... pregunto. ¿Com has sobreviscut, Joan, tots aquests anys, si la simple d'aquest incident que dius en la teva carta t'ha afectat tant?

Jo crec que els fanatismes espatllen totes les coses fins i tot la nostra llengua.

Afectuosament,

Ramon

Sr. Director de «SIO»:

Es diu, i crec que és veritat, «que no s'aprecia el valor de certes coses fins que s'han perdut». Això es pot dir que ens ha passat ací a Agramunt, i en aquest cas concret em refereixo al cor del Club Parroquial d'Esplai.

Ja fa algunes festes que no actua aquest grup nombrós de jovent entonant els seus alegres cànctics en la Missa Major, tal com ens tenien acostumats. El cas és que, ara que no els sentim notem que hi falta quelcom en aquesta Missa que li resta solemnitat, i ara també ens adonem que el cor del Club Parroquial d'Esplai cantava molt bé.

És llàstima que certes coses que costen tant d'aconseguir es deixin perdre sense més ni menys.

Com a bon Agramuntí i assidu assistent a les funcions religioses, demano als qui ho tenen a l'abast, que no desaparegui aquest cor i que les misses dominicals tornin a tenir l'alegria que els infonen els cants juvenils.

Atentament,

C. B.

Ajudeu SIO, subscriuint-vos-hi!
Col·laboreu-hi!
Anuncieu-vos-hi!
SIO, ÉS DE TOTS!!

ATENCIÓ

Es fa avinent als subscriptors a la revista SIO, domiciliats fora vila, que si durant el primer trimestre de l'any en curs, ens fan un gir postal, taló, etc. o bé mitjançat domiciliació bancària, pel valor de 300 pessetes, import de la subscripció anual, s'estalviaran les despeses que ocasiona el reembossament que els enviarem, cas de no rebre l'esmentat import en el període indicat.

També poden fer efectiva la subscripció a:

G. Vicens, P. Mora i J. Cots.

Gràcies

AGENDA

EDITORIAL

«ANY NOU, VIDA NOVA»

DESEMBRE

Dia 16 — QUINTOS-78

Els joves que el proper any van a la «mili», han organitzat un gran ball a la sala de festes Kipps, amb «enredo, maramango i pandereta» com ells diuen.

Dia 23 — «ELS PASTORETS»

Els components del Club d'Esplai els han representat de nou, però aquesta vegada al Casal Agramuntí i amb gran assistència de públic.

Dia 24 — SÀRSUELA

«Canço d'Amor i de Guerra» es l'obra lírica que ha estat interpretada (molt bé per cert), aquesta tarda a la sala-teatre del Casal per la Companyia del mestre Josep M.ª Damunt. Cal remarcar que la representació ha estat patronejada per un membre de l'actual junta del Casal, amb la particularitat que, d'haver-hi pèrdues amb l'espectacle són al seu càrrec, i els guanys per a la societat. Degut a la migrada assistència -unes 250 persones- molt ens temem que «s'hi-haurà agafat els dits».

«MISSA DEL GALL» - «PESSEBRE VIVENT»

A les 12 de la nit s'ha celebrat la tradicional «Missa del Gall», cantada per les corals «d'Avui» i «Bon Cant». A la sortida, el jovent del «Cau» i al seu local tenia instal·lat un «pessebre vivent», que pogué visitar tothom, podent-se fer de nou al llarg d'aquests dies festius.

Dia 26 — «CONCERT DE NADAL»

Com ja ens tenen acostumats, aquest migdia i al Casal, les corals «d'Avui» i «Bon Cant» han ofert el seu tradicional «Concert de Nadal» davant un nombrós públic.

Dia 27 — RUMORS

Per a tots els gustos i més o menys verídics, són els que circulen aquests dies sobre un «affaire» en el que hi son implicats: club d'Esplai, convent de les Monges, part del clergat local i famílies agramuntines, i del que voldríem la millor solució possible, en bé del jovent, al que estan manipulant, i que es mereixeria més seny per part dels grans

Dia 29 — VAGA

La majoria dels treballadors del metall de la Vila, després de rebre «la visita» de vaguistes d'altres pobles, s'han sumat a la vaga convocada per aquest ram a nivell de les terres de Lleida, amb protesta per l'actitud de la patronal enfront a les negociacions del conveni col·lectiu del sector.

Dia 31 — PATGE REIAL

Aquest últim dia de l'any ens ha visitat l'adelantat de S. S. M. M. els Reis Mags d'Orient, el patge Karim. Ha estat aquest migdia i a la sala-teatre del Casal, qui ha rebut les cartes de tots els infants d'Agramuntí als que ha obsequiat amb caramels.

GENER 1.979

Dia 3 — JUDICI

Avui l'han tingut al Jutjat de Balaguer, el grup de «palquistes» del Casal que es neguen a pagar la quota per la llotja, establerta en l'Assemblea General de l'any 1977 - contra el Casal Agramuntí, per haver pres aquesta decisió, per a ells improcedent

Dia 4 — NEVADA

Ahir va nevar, a estones copiosament, durant tot el matí i fins a primeres hores de la tarda, arribant el gruix de la neu a mig pam escàs, després es posà a ploure. Avui ja sols resta mostres del que durant unes hores d'ahir fou l'il·lusió dels infants, però si ha quedat la realitat d'una saó molt benèfica pels nostres camps.

MANIFESTACIÓ

«Agramunt escucha el metal está en lucha», «Convenio si, miseria no «El metal unido jamás será vencido», han estat els «slogans» amb que aquest matí, una vuitantena d'homes -alguns d'ells forasters- vaguistes del ram del metall, s'han manifestat pels carrers de la Vila, ja que de nou -ahir i avui- tornen a estar en vaga pels mateixos raonaments que els hi portaren divendres passat.

Segueix a la pàgina 15

«Any nou, vida nova», així canta l'adagi. Comencem un altre any i voldríem donar als lectors de «Sió» quelcom de nou.

Amb aquesta intenció vam fer a tots aquells que compren «Sió» una enquesta on poguessin dir-nos què els agradava i què els desagradava, què hi volien de nou i què els hi sobrava. L'enquesta, però, no tingué el ressó que esperàvem i això ens ha desvallestat la intenció primera que era, a partir d'una àmplia opinió pública, portar a terme una renovació de «Sió».

Amb tot, però, intentarem que «Sió» millori, perquè així ho demanen els pocs que han donat el seu parer, perquè així ho desitgem redactors i col·laboradors i perquè, al capdavant, això serà un benefici i una complaença per a tots plegats.

Tenim moltes pretensions: volem mirar de mantenir les seccions i els escriptors que tenen més acceptació; procurarem que «Sió» tingui EDITORIAL cada mes; intentarem d'obrir «Sió» als pobles de la Ribera; demanarem la col·laboració de persones que en altre temps havien participat a «Sió»; anirem a la recerca de gent nova perquè hi participi; buscarem que hi aparegui una secció d'història local i una altra d'informació cultural; farem els possibles perquè «Sió» estigui a la venda en les llibreries el dia 25 de cada mec; ens esforçarem per informar més i millor de les coses de l'ajuntament; etc.

Aquest inventari d'ambicions intentarem de portar-lo a terme en tres o quatre mesos; però, de bon principi, demanem la col·laboració i participació de tots els lectors. Desitjaríem que els seguidors de «Sió» ens enviéssiu sovint cartes, articles, poemes, notícies... per tal de publicar-ho en el nostre butlletí. Confiam, per tant, en el vostre ajut que, per altra part —i tot sigui dit—, mai no ens ha mancat.

Ja ho veieu; volem millorar «Sió». Ara bé, la nostra revista local està vinculada amb l'ajuntament, i tots sabem que hi ha convocades unes eleccions municipals per l'abril d'enguany. Aquest fet condiciona «Sió» i pot fer que, passades les municipals, canviï de rumb. Els temps ens ho dirà.

No obstant, els redactors i col·laboradors de «Sió» maldarem per portar endavant, i de faiso progressiva, el procés de millora que en aquest número creiem començar. Tant de bo que amb el nostre esforç i l'ajut de tots ho aconseguim!

Sió

Cooperativa Agropecuària de Guissona

Tels. 20, 40 i 77
GUISSONA

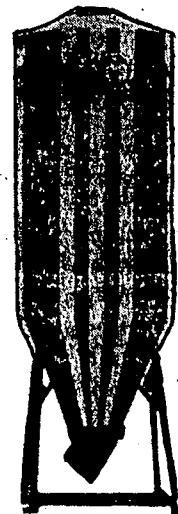
Pinsos Compostos

Escorxador general
Frigorífic

Medicaments i
Assistència Tècnica

Material per a la
Ramaderia

Secció Agrària

MAQUINARIA AGRICOLA

JOSEP MARTORELL

Una
llarga...
i dolça
tradició

Xocolata *Viladàs*

L. COMENCE

PINTOR - DÉCORADOR

EMPAPERATS - MOQUETES - CORTINATGES

Avda. J. Mestres, 7 - 2.º

AGRAMUNT

Telèfon 39 07 18

La Veu de l'Institut

Els últims dies del mes de novembre i els primers del mes de desembre van ser marcats, en la marxa general de l'Institut, pel neguit, els nervis, la son acumulada en nits de vetlla... s'estaven realitzant les primeres avaluacions del curs. Aquest estat d'ànim influïa especialment els alumnes de primer curs, més desorientats que els seus companys, ja bregats en aquest aspecte. Tot i l'angoixa sentida, tampoc aquest mal dura. Després les sorpreses: alegria, decepcions... Però la sang no va arribar al riu en cap cas i ara, tothom a treballar, els uns per mantenir-se, el altres per millorar, que ara ja cadascú sap com es valoren els esforços, traduïts en les qualificacions obtingudes.

El dia 1 de desembre, una conferència a càrrec del professor de la Universitat Autònoma, Doctor Octavi Fullat. Hi van assistir els alumnes dels cursos més avançats. El tema, **L'home**, i per força va haver de ser esquemàtic, que no s'acabaria mai i els temps era comptat. La mestria del conferenciant, el seu estil personal, va atreure el públic que va demostrar el seu interès arrodonint l'acte amb un col·loqui.

La setmana següent, un assaig de les festes, no fos que ens agafessin desprevinguts i no sabéssim com posar-nos-hi: el dia 6, festa oficial; el dia 8, altra vegada. Un bon entrenament, oi?

El dia entremig d'aquestes dues festes, activitats diverses: mentre uns quants alumnes de primer i altres de tercer, del Seminari de Ciències Naturals es desplaçaven a Vilanova de Meià a comprovar «in situ» diferents fenòmens geològics que s'han explicat a les classes, uns altres de tercer i de COU feien el mateix a Barcelona, en una sortida que resulta completíssima: es visita la Catedral, les excavacions de la ciutat romana i el seu petit museu d'escultures, de manera molt detallada; la necròpolis romana; la Plaça del Rei i el Saló del Tinell. Com que han encertat un dia d'absència del President, se'ls permet de visitar el Palau de la Generalitat —Sala de recepció, Capella de Sant Jordi, l'escala gòtica, el pati dels tarongers, etc.—, fora de programa. També fora de programa topen amb una manifestació a la plaça de Sant Jaume que els impedeix de visitar l'Ajuntament. A la tarda, el Museu Picasso.

El dia 14, classe normal durant tot el dia. Però en acabar, al capvespre, l'autocar ja esperava els que marxaven cap a Barcelona. L'estranyesa de l'hora era determinada per l'objectiu que els duia: assistir a una obra de teatre.

La llàstima fou que, preveient la tornada a una hora avançada de la matinada i la dificultat d'allotjament pels que resideixen més lluny d'Agramunt, va minvar l'assistència de molts alumnes que hi estaven interessats. L'obra escollida era la que la companyia «Els Joglars» representava al Romea: **M 7 Catalònia**. A més d'interessant en si mateixa, tothom va quedar complagut de veure l'estil interpretatiu de l'esmentada companyia, la bellesa plàstica de l'escena aconseguida en tot moment amb una aparent senzillesa, la perfecció del moviment dels actors, que són, i no gratuïtament, la primera companyia de mim del país. L'obra venia a dir com una cultura tecnificada —concretament l'anglesa— té reduïdes a clixès estereotipats les cultures mediterrànies, en aquest cas la catalana, en un moment que es consideren extingides. La cultura superior, profilàctica i avançada en extrem, estudia i es distreu amb el que considera exòtic i folklòric. Aquest plantejament permet ironitzar sobre determinades formes de comportament, en casos individuals i col·lectius, en els homes i les dones, en llurs costums, gestos, sentiments, supersticions, idees, etc. Podíem veure representats personatges que tots reconeixiem en un o altre, i el bon humor i les dades simpàtiques ho omplien tot. Ben satisfets, vam tornar a casa. Després de tot això, a l'Institut ja es respirava l'ambient de Nadal i de les vacances: Cada curs es desviava buscant temes de representació per al festival que s'havia de celebrar per acomiadar el trimestre escolar i l'any. Uns ho tenien tot enfilat, altres buscaven col·laboracions; uns preparaven els decorats per a l'ambientació de la casa i de la festa, convertida una aula en taller artístic; el tauler d'anuncis anava ple de suggerències per donar més to a la diada... Ja tot era gairebé a punt, i va venir l'inesperat: l'arribada de la neu que es mig pressentia, tan sobtada i abundant en un primer moment, ens ho va «neulir» tot. Es va decidir, preveient absències i evitant desplaçaments potser perillosos, de no celebrar la festa. Com que el mes vinent s'escau la festa del nostre patró, Sant Tomàs d'Aquino, tindrà festa sonada, perquè s'ha traslladat a aquest dia. No tot, però, va ser perdre-hi: les vacances, involuntàriament, hauran tingut un dia més de durada!

Tot i que oficialment no va ser possible, no cal dir com, tot i estar una mica decebut, uns i altres es separaven desitjant-se, com ho fem ara a tothom i des d'ací, un bon Nadal i un profitós any 1979.

VI JORNADA DE TREBALL

Grup d'Intercanvis de Recerques de les Terres Lleidatanes

El dia 3 de desembre el Grup d'Intercanvis es reunia en els locals dels Centre Comarcal de Cultura de Tàrraga, en la seva sisena jornada de treball, evidentment una de les més intenses entre totes les que s'han celebrat. S'hi presentaren 10 treballs: «La moneda de Tàrraga», de Jaume Aloy, «Els jueus de Tàrraga», per Josep M. Llobet —amb una aportació de documents inèdits—, «Capitulacions targarines», de Josep M. Segarra, «La comanda del Temple a Vallfogona de Riucorb», de Josep M. Sans, «Estudi econòmic de l'Urgell, abans de la vinguda de les aigües del canal», de Jaume Mateu, «Notícia de les excavacions al Pla de les Tenalles», de Pere Villalba, «Fundacions eclesiaístiques de l'església d'Agramunt», de Carles Pubill (aquest treball procurarem publicar-lo en un proper número de «SIÓ», «La botànica de l'Urgell-Segarra», de Pere Roig, «Targarins del meu temps», de Josep Saurina, i «Anècdota colomina», de Maria Albarreda.

A més, en un acte públic i com a homenatge del que fou,

entre altres, promotor d'aquest Grup i President del Centre, que aquest dia ens hostatjava, es llegiren dos treballs més: «Ramon Novell, una personalitat modèlica», de Joan Tous, i «Encara més sobre campanes», de Ramon Robinat, amb il·lustracions sonores d'alguns tocs més característics de les campanes del cloquer de la parròquia de Tàrraga. No cal dir que, en aquest dia, la presència moral d'aquest amic, capficat, també en la investigació dels fets populars, que fou el Sr. Ramon Novell i Andreu, desaparegut ara fa un any i mig, era present en tot un munt de detalls.

També, en aquesta jornada, es féu la presentació del segon opuscle publicat pel Grup d'Intercanvis, on s'hi recullen quatre treballs presentats en altres jornades de treball, presentant-nos diversos temes sobre el parlar de la Segarra, els molins fariners a les rodalies de Sta. Coloma de Queralt, les fires de Verdú en els seus inicis i un estudi sobre la localitat de Castellnou de Seana.

Per a un bon servei

Funerària (Casa Romà)

Rapidesa... Economia...

Servei Oficial
únic de
EL OCASO, S.A.

Mercè, 19
Tel. 390309
AGRAMUNT

Exclusivitats * Draperia anglesa i francesa
Camises - Corbates - Articles Home

Sastreteria Univers

Tailleur Sastre

Avda. Carlemany, 79 - Tel. 21286 LES ESCALDES
Valls d'Andorra

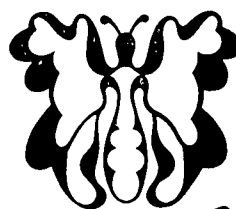
ROS ROCA S.A.

LA INDÚSTRIA
DEL REMOLC

Llenya i Carbó

F. Santamaria i Fills

Santa Esperança
Telèfon 390387

ACAPULCO

**BAR-RESTAURANT
DISCOTECA**

AVDA. DE LERIDA Nº 11 Monzón (HUESCA)
TEL 400185

Empresa RAMON INGLÉS (Crích)

Il ofereix els serveis de

**RESTAURANT · CAFETERIA
SALA DE FESTES · RESIDENCIA**

BARRA AMERICANA
atessa per belles Senyoretes

Plaça... u Tfon èle9 o 9d3 Pl8093e- AGRAMUNT

Entrega immediata del seu

«Ford Fiesta»

Facilitats de pagament

Garatge Vidal

Acceptem el seu cotxe usat
Informi's sense compromís

a Garatge Vidal

Més sobre els solars de «La Barretina»

(Ens parla el Sr. Ramon ROCA)

El passat mes de novembre dedicàvem les nostres pàgines centrals a explicar el què s'havia tractat en la reunió mantinguda per la majoria dels copropietaris dels solars on era edificada «La Barretina», amb representants de les entitats polítiques, sindicals i culturals de la nostra Vila.

Tal com recordarà el lector, d'aquella reunió en sortí una comissió formada per un representant de cada entitat que tenia com a missió mantenir una entrevista amb el Sr. Ramon ROCA SALA, copropietari també dels terrenys, per tal de conèixer la seva versió i opinió del que fins llavors havia succeït, així com també els seus propòsits envers el moll principal de la qüestió, que no és altre que el del possible retorn dels esmentats solars al poble agrumuntí.

Després d'una reunió prèvia entre els seus components, dita comissió s'entrevistà amb el Sr. ROCA en una de les dependències del Casal el dia 2 de desembre proppassat. En aquesta entrevista hi assistiren, presents o representats, la totalitat dels comissionats, així com també tres antics Socis de «LA BARRETINA».

S'encetà el diàleg cedint la paraula al Sr. ROCA el qual s'extengué detalladament explicant la història de la fundació de la Societat, les seves activitats i el seu significat en aquella època, així com també la forma en què després de la guerra civil passaren (els solars) a ésser propietat de 10 persones i els pactes que es feren entre ells, formalitzats en un document notarial. Acompanyà les explicacions amb abundant documentació que es posà a disposició dels comissionats.

Seguidament el Sr. ROCA passà a explicar (recolzant-se sempre en proves documentals), les gestions per ell realitzades en els anys seixanta i setanta per tal d'aconseguir un acord unànim que permetés que el que quedava de l'extinguida Societat, passés a ésser propietat de la Vila. Dites gestions foren fetes prop dels altres propietaris, directament unes vegades i per mediació de l'Ajuntament en altres, remarcant que aquestes intencions ja foren explicades públicament en una entrevista concedida a «SIÓ», a la qual publicació, posteriorment, va facilitar la documentació precisa per fer un reportatge sobre «LA BARRETINA» que al seu dia es va reproduir.

Es lamentà el Sr. ROCA que cap de les seves gestions trobés callu majoritari entre la resta de copropietaris, fins que es produí l'enderrocament d'una de les parets que quedaven de l'edifici. Fou després d'haver-se produït aquest fet que tot i ésser luctuós podia haver esdevingut en autèntica tragèdia, quan es redactà l'últim document estès i signat per la totalitat dels repetits 10 copropietaris amb data 18 de setembre del 1977, pel qual s'estipula un valor dels solars de 5 milions de pessetes reservant-se'n els copropietaris un 15 % per a recuperar el capital invertit en la seva compra, així com també 250.000 pessetes per a fer front a les despeses que darrerament s'havien tingut d'atendre.

Al respecte d'aquest darrer document, el Sr. ROCA palesà a tots els reunits que íntimament no hi estava pas d'acord, però

el signà igual que tots per considerar-lo, si més no, com una força legal que possibilita la ràpida solució del problema.

Fou a rel d'aquest compromís que s'iniciaren les gestions de venda dels solars a la Creu Roja Espanyola, però en sorgir els inconvenients d'alguns copropietaris que s'assenyalen a la revista «SIÓ» del mes de novembre a què ja ens hem referit, es trencaren les negociacions pel fet que el Reglament General d'aquella Entitat no permet l'acceptació d'operacions d'adquisició de béns tal com se li proposava. De l'afer amb la Creu Roja, el Sr. ROCA n'havia fet una àmplia exposició als representants dels partits polítics locals amb els que s'havia reunit amb anterioritat.

Després de tots aquests raonaments els comissionats requeriren del Sr. ROCA que definís la seva postura a l'únic fi de mirar d'aconseguir que l'afer de «LA BARRETINA» es resolgué el més aviat millor i heus ací, sintetitzades, les seves determinades opinions:

- a) Considera que els copropietaris són tan sols uns depositaris dels béns que foren de la Societat «LA BARRETINA» i que aquests han de retornar al poble d'Agramunt perquè democràticament en decideixi el seu ús.
- b) Que al prendre qualsevol determinació en dit sentit, no s'ignori la personalitat dels antics Barretinaires que amb l'ajut econòmic d'uns i de treball d'altres varen col·laborar en la construcció i posada en funcionament de la Societat, en altre temps molt representativa a la Vila.
- c) Que s'acompleixi l'acord prè en l'últim document signat, en el sentit que cada u dels 10 copropietaris (ell també), cobrin el 15 % assenyalat per a que després en puguin disposar de la manera que millor els sembli.
- d) Que es demani també la conformitat en les resolucions a què es puguin arribar, a la família ROCA-ENRICH que tant greument fou lesionada com a conseqüència de l'enderrocament, i
- e) Deixà ben clar que una vegada acomplerts aquests requisits la seva part de l'operació la cedirà al poble en la forma que aquest estableixi.

Fins aquí les explicacions, resumides, que el Sr. Ramon ROCA SALA donà als reunits i la Comissió acordà continuar els contactes entre ambdues parts per mirar d'aconseguir una prompta solució del problema que sembla que pot entrar en vies de ràpid enteniment, puix sembla que, de no canviar de parer, no estan massa allunyades...

R.

Cinema AVINGUDA - Agramunt

PROGRAMACIÓ PER AL MES DE FEBRER 1979

Avinguda - 1

Dies 3 i 4 de febrer

Jaque a la Reina Don Sharp Aventures
Lee Remick - Rod Steiger

● **Poker de Cama** G. Carmineo Comèdia
Carlo Giufre - Edwige Fenech

Dies 10 i 11

Libertad, amor mío M. Bologni Drama
Claudia Cardinale - Adolphe Celi

El heredero del billón J. Kaplan Comèdia
Terence Hill - Valerie Perrine aventura

Dies 17 i 18

El testigo debe callar G. Rosati Policiaca
Bekim Feumio - Rosanna Schiaffino

● **P Caso decisivo** Herbert Ros Comèdia
Shirley Mc. Laine - Anne Bancroft dramàtica

Dies 24 i 25

Una mala mujer Ricard Ghionne Drama
Enrico - Maria Salerno - Lara Russinov

El mejor amante del mundo G. Wilder Com.
Gene Wilder - Carol Kane

Avinguda - 2

(i Cinema CASAL, vigílies de festius)

Dies 3 i 4 febrer

América de noche prohibida Reportaje
al estilo «Locura americana» F. Reichenbach

Sturmtrupp... jo, que guerra Comèdia
Renato Pozzeto - Corine Cley Salv. Samperi

Dies 10 i 11

Colorín colorado J. L. G.* Sanchez Còmica
Saza - Teresa Rabal satírica

● **La caída de los dioses** Drama polit-social
Dirk Bogarde - Helmut Werger L. Visconti

Dies 17 i 18

Fantozzi Luciano Salce Còmic
Paula Vilagro - Gigi Reder

El hereje Jhon Bornman Fantasia
Linda Blair - Richard Burton

Dies 24 i 25

Nina Vincent Minelli Musical
Liza Minelli - Charles Boyer

● **«Z»** Costa Gravas Crònica pol.-social
Ives Montand - Irene Papas

Cinema Casal Agramuntí

(Programes tolerats. Tardes de festius)

Dia 4 febrer

Amor y muerte bajo las palmeras A. Vhorer Aventures
Tom Hunter - Maria Gudy

El exterminador Chen-Nan-Chui Acció-Karate
Wo-Yue - Le-Cheung

Dia 11

La casaca de oro Luigi Comencini Aventures
Nino Manfredi - Gina Lollobrigida

El heredero del billón de dólares

Dia 18

Rapto en Oriente Robert Cay Aventures
Stephen Boyd - France Nuyen

● **Caso decisivo**

Dia 25

La isla del tesoro Andrew White Aventures
Orson Welles - Kim Burfield

El mejor amante del mundo

● Títols que destaquen bé per la seva comercialitat o bé per la qualitat artística i contingut.

CLUB D'ESPLAI

Ens complau molt poder transclure literalment el comunicat amb què ens vam dirigir el passat dissabte, dia 23, al poble que presenciava la típica obra nadalenca, que el Club d'Esplai representa des de fa sis anys, ELS PASTORETS.

En primer lloc perquè aquelles persones que tergiversant els termes, es quedaren amb una imatge no solament deformada, sinó falsa, del vertader i autèntic sentit que nosaltres vam donar a les nostres expressions, tinguin ja possibilitat de rellegir-ho, a veure si així, ara, ho descobreixen.

També perquè aquelles persones que no van poder estar presents el dia de la representació per causes alienes a la seva voluntat, tinguin l'oportunitat de conèixer el contingut i l'abast de la nostra locució.

Hem afirmat i reafirmem que l'elaboració, així com la publicació del present, recau sobre els qui signen l'escrit.

Això que anem ara a fer abans de la mitja part d'avui, voldríem dir que ho fem sota la nostra responsabilitat i iniciativa, i volem fer constar que ni Mn. Ricart no en sap res, ni tampoc la M. Purificació, ja que es tracta d'una petita sorpresa que nosaltres havíem preparat per a aquesta nit.

Us robarem uns moments tant sols. Perdoneu-nos, que aviat acabarem.

Però ho creíem un deure important, no sols per donar un testimoni públic d'apreci a la persona de la M. Purificació i al seu esperit incansable a favor de la joventut, sinó també per desfer embolics i falsos comentaris que, amb motiu del trasllat de la «Madre», han circulat per la vila.

Com tots sabem, ella era l'ànima de l'organització del Club d'Esplai, més de 200 infants i joves hi trobaven formació, esport, convivència, orientació, música, expressió, etc...

Era un bé per a tots: Per la vila, que disfrutava del que molts pobles no tenen per al jovent; per nosaltres, que teníem un lloc per trobar-hi bona amistat, alegria, al revés de molts altres que cremen la seva joventut arrossegant-se per carrer i bars; per la parròquia, que cada diumenge es veia animada amb la participació litúrgica; pels infants de la vila, que anaven pujant dins d'un moviment educatiu; pels mateixos pares, que tenien la seguretat que els seus fills eren ben custodiats i orientats per l'experiència i la paciència d'aquesta bona «hermana».

Nosaltres no entenem moltes de les coses que passen, i les que fan referència a aquest cas encara menys! I diem això sabent bé el que diem i el per què ho diem; més encara: estem disposats a respondre a totes les preguntes que se'ns vulgui fer sobre el cas, ja que n'hem estat protagonistes i inclús víctimes directes.

Nosaltres podem ben dir que ha estat a partir de finals de setembre que han plogut els problemes al Club d'Esplai; i no per part dels infants ni de la gent del poble precisament, sinó de les noves propietàries del Col·legi, on feia 6 anys érem acollits i faltant ja poc, per traslladar-nos a les noves dependències parroquials.

Però... s'han volgut veure problemes on no n'hi havia; s'ha portat a sota mà un procés abominable; s'ha recorregut a vergonyoses difamacions totalment gratuïtes, per lograr fredament un únic objectiu: l'ensorrament de l'obra del Club d'Esplai, que era un bé per a tots; i el consegüent ensorrament dels seus organitzadors. I podem dir —perquè en som testimonis vivents—, que no s'han regatejat mitjans per a lograr aquesta meta.

És ben cert que el diable es posa a tot arreu. En la representació dels Pastorets es veu això d'una manera ben plàstica. Per això necessitem un bon Sant Miquel que, amb espasa decidida, retorni el bé, la pau, la bona fama, la il·lusió, allí on el diable, amb satànica malícia, l'ha destruït.

I que la M. Purificació no s'enfadi per aquesta passada que ara li acabem de fer; però voldríem que ella i tots vostès, pares volguts, vegessin en aquestes paraules una actitud d'agraïment i d'homenatge merescut envers aquesta persona que ho ha donat tot per el bé i la felicitat dels altres; i que en tot cas, aquest deu ser el seu únic delicta.

Gràcies.

«Els Monitors del Club d'Esplai»

LECTORS DE

El mes d'octubre «Sió» va publicar una enquesta perquè la contestessin els lectors. L'enquesta versava sobre el butlletí local. La intenció de la mateixa, tal i com s'especificava, era aconseguir una informació sobre «Sió» per tal de millorar-lo en tot allò que es pugues. Han passat tres mesos d'ençà que publicarem l'enquesta i ara, tal i com alguns dels enquestats ens han fet saber, volèm publicar-ne el resultat.

SOBRE ELS LECTORS DE SIÓ

De més de les vuit-centes enquestes que es repartiren conjuntament amb el «Sió», solament hem rebut trenta-una enquestes contestades. Aquest fet ja és força simptomàtic i dona peu a creure que a la major part del lectors de «Sió» els importa ben poc el nostre butlletí municipal. ¿O potser caldria atribuir la baixa quantitat de respostes a una deixadesa o a un «tansemenfotisme» per certes coses que s'aparten directament dels interessos personals?

Dels 31 enquestats, 27 estan subscriptes a «Sió», 1 diu que el compra sempre, 2 que el compren sovint i 1 no contesta.

La major part dels enquestats reconeixen llegir tot el «Sió» (25), mentre uns quants diuen que solament llegeixen alguns articles i seccions (6).

Un nombre ben elevat d'enquestats, respon que el «Sió» a més d'ells el llegeixen els seus familiars (26); 2, a més a més, diuen que el passen als amics i 1 diu que el llegeix un públic divers; 4, contesten que no el llegeix ningú més.

Quan hem demanat que especifiquin quantes persones llegeixen «Sió», hem obtingut aquesta resposta:

¿Podrieu dir-nos una xifra aproximada dels lectors que deuen tenir el vostre exemplar de «Sió»?

L'exemplar meu té	1	lector	.....	4
»	2	lectors	.....	6
»	2/3	»	.....	2
»	3	»	.....	4
»	3/4	»	.....	1
»	4	»	.....	7
»	5	»	.....	1
»	6	»	.....	2
»	10	»	.....	1
»	15	»	.....	1
»	bastants	»	.....	1
No contesta	.....	.....	.....	1

Tot plegat ens ve a donar una mitjana que s'aproxima a quatre; és a dir, que cada exemplar té uns 4 lectors. Si això fos així podríem arribar a la conclusió que «Sió» deuen tenir uns 3.500 lectors pel cap baix, la qual suposició seria, sens dubte, optimista, puix creiem que la mitjana està inflada pel fet que els enquestats que han respost són lectors assiduus, lectors «dels bons».

D'ALGUNES QÜESTIONS DE «SIÓ»

A la pregunta que fa referència al per què compren el nostre periòdic local, la major part contesta «perquè "Sió" parla de les nostres coses, «d'Agramunt» (28), altres diuen que perquè hi escriu gent coneguda (6), (la qual respota no deixa d'estar relacionada d'alguna manera amb l'anterior), uns pocs diuen que el compren perquè «Informa» (2). Cal fer constar que en aquesta pregunta i en altres que veurem més avall, alguns hi han posat més d'una resposta.

També la majoria admet que «Sió» es pot modificar (27), en contra d'uns que diuen que no (3) o la indiferència d'un que no contesta (1). Alguns matisen la resposta dient que «sempre es pot millorar», mentre un altre afegeix que «s'hauria de millorar, encara que serà difícil».

Quan demanem què hi troben a faltar, molts diuen que hi voldrien més informació del poble (17), una bona colla demanen més seccions (12) i uns pocs diuen que voldrien que es diguessin les coses amb més detall (4) o bé que ja ho tenen bé, es a dir que no hi troben res a faltar (2). Algú, a més, demana que hi hagi més col·laboradors; altre, que hi voldria escrits que profunditzessin en temes formatius i de moral.

Per contra, a la pregunta «què us hi sobra», la meitat diuen que ja està bé (14), i un bon nombre diuen que els hi sobren els temes que ja tracten altres revistes (11); altres, però diuen que els hi sobra: l'escrit d'en P. Mora (1), l'escrit d'en Silvestre (1), l'escrit d'en Viladot (1), les «Coses de la Parròquia» (1), la «manía política» (1) i els articles «partidistes» (1).

Un bon nombre d'enquestats veu amb bons ulls el que «Sió», a més de les seccions habituals, tractés d'un tema en específic i ben documentat de la Vila i comarca (25), alguns contesten, però, que no cal (4). Algú suggereix que això es podria fer per mitjà de corresponsals a la comarca; i un altre demana que el tema sigui amè.

Són pocs els que admeten que «Sió» ja informa suficientment dels assumptes de l'Ajuntament (3), puix la major part demana que les coses de Ca la Vila s'haurien d'explicar bé (27).

El director de «Sió» és l'alcalde del Municipi; això vol dir que en un futur proper, les persones que ostentaran l'esmentat càrrec, que seran d'uns partits determinats, controlaran d'alguna manera «Sió». Davant aquest fet les dues terceres parts han respost que «Sió» hauria d'ésser autònom i hauria de tenir un director propi (20); a més a més, la meitat opina que la política de partits no hauria de modificar el butlletí en res i per res (16); uns pocs demanen que el pròxim alcalde (el pròxim director de «Sió») no hauria d'intervenir per a res en la revista nostra (4); i tan sols un creu que ja estaria bé que «Sió» seguís la política del partit majoritari a la nostra Vila (1).

"SIÓ" OPINEN

REDACTORS I COL·LABORADORS

El nivell dels col·laboradors i redactors és qualificat com a «elevat» per una colla de gent (13) i com a mitjà o que «es defensen» per una altra colla (11). Uns responen que el nivell «és divers» (3), puntualitzant sovint entre alt i baix; (resposta, de fet, ben comprensible, puix intentar de qualificar en una sola vegada gent molt distinta és un compromís i a la vegada un perill que convida a caure en la simplicitat); Hi ha qui s'esconilla de la resposta dient que el nivell és «normal amb tendència a millorar» (1); un altre respon que és «bastant justet» (1); i, finalment, tenim un tercer que molt diplomàticament respon: «tots ho fan el millor que poden».

A la pregunta de quin escriptor us hi agrada; n'hi ha una colla que no la contesten (6), uns puntualitzen que «alguns» els agraden, però sense senyalar quins (2); també hi ha qui indica que no li agrada «cap» escriptor (1), o, contràriament, qui diu que li agraden «tots» (1). Un bon nombre (20) a més de dir que hi ha escriptors de «Sió» que els agraden, en donen els noms:

¿Us agrada concretament algun escriptor dels que escriuen a «Sió»?

(Quadre de preferències a partir de 20 enquestes que donen noms)

Aguilà	7
Bertran	2
C.	1
Cots	5
Creus	1
Cuñat	4
Lluch	5
Mora	2
Novell	7
Pons	8
Puig	8
Ribó (Pere)	1
I. Serra	1
Viladot	11

A la pregunta contrària, és a dir al escriptor que «desagraden», també uns quants deixen de contestar-la (7) i gairebé la meitat replica que «no els en desagrada cap» (15); puntualitzacions que contrasten amb aquelles dels qui concretant remarquen que els desagrada l'Aguilà (2), en Creus (2), en Novell (1), en Pons (2), en Viladot (1); o bé amb aquelles contestes més genèriques de qui diu que li «desagraden quasi tots els que no saben parlar més que de política» (1) o bé, «tots són d'elogiar» (1).

Alguns troben a faltar certes col·laboracions (escriptors) a «Sió» (13); en front d'aquells que diuen que no n'hi troben a faltar cap (7) o de la indiferència d'aquells que no contesten aquesta pregunta (11). S'enyoren les col·laboracions d'en Farreny (5), de La Teresa (4), d'en Pons (3) o bé de: Añé, Bonifaci, Agnès Escolà, Castellà, Roig Balasch, Soldevila, A. Mirabet, Pagès, I. Villegas, C. Raichs (tots, 1).

Quan demanem que se'ns diguin noms de possibles col·laboradors, hi ha qui sol·licita «més informació dels partits polítics locals»; uns altres suggereixen que hi podrien participar «els artistes» en totes les seves rames, «gent jove», i «tots els que viuen fora de la Vila».

SECCIONS I ALTRES DETALLS

A molts agrada la distribució actual del butlletí (25); encara que a alguns els desplaça (2) i altres proposen una millor distribució de la propaganda (1), un canvi en la distribució de tots els components de «Sió» (1) o una primera plana millor (1).

Bastants opinen que «Sió» hauria de tenir sempre «editorial» (11) i quasi la meitat demanen també «editorial» però sempre que hi hagi alguna cosa a dir (14). Per tant, el nombre d'enquestats favorable a l'editorial és considerable (25), diferint d'aquells que no opinen (6).

Pel que es veu, a molts agraden totes les seccions que hi ha en aquest moment (11); a altres solament algunes els plauen (17). I uns pocs no responen (3). Ho podem veure en el següent quadre:

¿De les seccions que hi ha en aquests moments, quines us agraden més?

(Quadre de preferències a partir de 17 enquestes que donen noms)

Agenda	8
Acudit d'en Creus	1
Cartes al Dr.	3
Coses de la Parròquia	1
Quinta columna	7
El Municipi	4
Inventari de Riella	4
Parlem-ne	3
Secció d'en Lluch	2
Moviment demogràfic	1

Tanmateix hi ha algunes seccions que desagraden a certs enquestats (1). Concretament, alguns indiquen: **Inventari de Riella** (3), l'acudit d'en Creus (1), **Parlem-ne** (1), **Coses de la Parròquia** (1), **Els nostres poetes** (1), i l'article de l'Aguilà (1). Altres matitzen la resposta dient: «em desagrada l'excés de política» (2) «no m'agrada quan es critica a persones determinades» (1), «em desagraden aquelles seccions que no diuen res d'important» (1) o «no m'agraden les col·laboracions llargues i espesses» (1).

Alguns dels enquestats hi voldrien en el «Sió» més seccions; es proposen: «biografies d'homes de Lleida» (2), «pàgina femenina» (2), «la comarca» (2), «història local» (2), «amics d'Agramunt» (per millorar aspectes...) (2), «concurs mensual» (1), «activitats de la joventut» (1), «entrevius a personatges populars» (1), «històries i anècdotes» (1), «informació agrícola» (1).

«pàgina humorística» (1), «preguntes i respostes» (1), «secció de bricolage» (1), «secció d'ofertes i demandes locals» (1), «secció d'ecologia» (1), «secció de cinema» (1), «secció de cultura» (1), «secció de política» (1), «una pàgina d'esports» (1).

El preu de «Sió» per a molts «està bé» (20) i fins i tot alguns reconeixen que és «barato» (8). Contràriament un parell el troben car (2) i un no contesta (1).

Respecte a la periodicitat d'aparició de «Sió», molts creuen que ja està bé cada mes (15), encara que alguns afegeixen que podria ser cada mes, però amb algun número especial (10); uns pocs desitjarien que es convertís en un periòdic quinzenal (5) o setmanal (1). Cal fer constar la resposta d'un que diu que «Ja està bé cada mes, perquè pel que hi diu, cada quinzena encara seria pitjor».

Es va guardar la darrera pregunta de l'enquesta perquè els lectors hi poguessin afegir davall els suggeriments i detalls que creguessin pertinents. I aquests, amatents, ens han dit:

- «voldríem que "Sió" sortís més a l'hora» (6)
- «que es vigili més la impressió» (1)
- «que "Sió" tracti amb més profunditat els problemes interns de la Vila» (2)
- «S'hi podrien publicar els diàlegs bons de l'"AVUI"» (1)
- «Hi hauria d'haver més història d'Agramunt».

CONCLUSIONS

El fet que un nombre tan petit de lectors hagi respost l'enquesta fa que, a l'hora d'arribar a unes conclusions, hom pugui

posar-les en dubte. No obstant, tenint present aquest retret, podem especificar:

- a) La major part dels enquestats estan subscriptes a «Sió».
- b) Quasi tots diuen llegir-lo de dalt a baix.
- c) Cada exemplar de «Sió» té uns quatre dectors.
- d) Hom compra «Sió» perquè parla de les nostres coses, és a dir, d'Agramunt.
- e) «Sió» es pot modificar.
- f) S'hi hauria de posar més informació local i més seccions.
- g) Seria bo que «Sió» tractés d'un tema en específic d'Agramunt i comarca.
- h) «Sió» Informa poc de l'Ajuntament.
- i) «Sió» hauria d'ésser autònom i amb director propi.
- j) El nivell dels que hi escriuen es considerat entre alt i acceptable.
- k) En Viladot és l'escriptor que agrada més.
- l) «Sió» hauria de tenir «EDITORIAL».
- m) «Agenda» és la secció que agrada més.
- n) El preu de «Sió» està bé, tirant a «barato».
- o) La periodicitat mensual de «Sió» està bé, encara que seria interessant que es fes algún número especial.

• • •

I això és tot. Solament constatem que hem deixat al marge algunes dades i consideracions que hem cregut que no tenien interès; Donem les gràcies, una vegada més, a tots aquells que han tingut la paciència de contestar l'enquesta; i afegim —copiant les paraules d'un enquestat— que el més important és que «Sió» continui!

BALANÇ DE LA CAPELLA

Enguany, com ja té per costum, la Parròquia ha passat casa per casa la felicitació de les festes nadalenques. En aquesta felicitació que normalment hi detallava un balanç de les activitats de la parròquia, aquest any s'ha concentrat en el balanç de les entrades i despeses de la Capella del Sió en la seva reconstrucció, que condensem seguidament:

	Ptes.
Donatius en metàl·lic durant els anys 1977 i 1978	617.773
Despeses:	
Paletes	580.540
Picapedrers	88.730
Excavadora	9.012
Fuster	85.046
Fecsa	14.601
Electricistes	30.351
Relxa de ferro	116.947
Vidres	21.000

Arena	9.020
Totxos	20.904
Tela asfàltica	4.000
Ciment	25.987
Pedra	8.899
Transports	5.427
Pintor	6.000
Diversos	4.379
Estampes, recordatoris, programes	5.598
Despeses festa Inauguració	30.000
Total Despeses	1.066.441
Total que falta recuperar	448.668

Per poder pagar totes les factures s'han deixat diners a la Parròquia, per tant si continuen els donatius es pot eixugar aquesta diferència.

També cal remarcar el que han costejat diferents famílies, entitats i associacions, com són, els terrenys que rodegen la Capella, l'ajardinament dels mateixos, la nova imatge de la Verge del Socors, la campana, les llànties del presbiteri i la central, els canelobres i la

Creu, la catifa gran i la petita, el calze i la patena, les estoballes i draps de l'altar, gerros, canadelles, vigues del teulat, bancs, drets de direcció d'obra, tot això ha suposat molts milers de pessetes que són molt d'agrair.

És curiós observar les diferents classes de persones que han aportat els seus donatius, gent que no acostuma a acudir a lesglésia, gent devota, forasters, joves, vells, malalts, tota la gamma d'agramuntins i simpatitzants de la nostra Vila. Això és prova que en general s'ha rebut amb entusiasme la restauració de la Capella i es comprèn puix tots ens hem de sentir orgullosos de poder tornar a reeixir aquest monument a la Verge, que bastiren els nostres avantpassats.

Els resultats són a la vista de tothom i encara que petita, la nostra Capella avui és una obra d'art que entre tots hem de conservar.

C.

Activitats Culturals de 'La Caixa'

Amb l'arribada de la tardor s'han représ les activitats culturals patrocinades per la Caixa de Pensions per a la Vellesa i d'Estalvis. Ens van deixar un bon record els actes programats l'any passat: xerrades sobre temes diversos i entreteniments educatius per a la mainada. En la mateixa línia, si bé amb algunes novetats, continuaran actuant el present curs les Obres que depenen de «La Caixa».

Aquest any la nostra vila participa per primera vegada del programa d'extensió cultural «La Caixa a les escoles», iniciat el curs anterior per l'Obra infantil de «La Caixa». L'esmentat programa consta bàsicament de quatre activitats: teatre, cinema, música i arts plàstiques, i per completar el cicle de cinc accions, que en conjunt s'ofereixen a cada infant, poden haver-hi sessions de titelles i de poesia, excursions autoprogramades, visites didàctiques, etc.

És el desig dels organitzadors que els mestres col·laborin en l'aprofitament complet de les accions, a tal fi i per a cada línia d'activitats, s'ha preparat un dossier de suggeriments didàctics que faciliti a l'ensenyant la direcció d'un treball previ o posterior a la participació.

El programa d'extensió cultural «La Caixa a les escoles» va començar a la nostra vila a primers de novembre, dirigit a la totalitat dels alumnes d'Educació General Bàsica, tant als de les Escoles Nacionals, com als del Col·legi Ntra. del Socós. Els actes, adequats a uns determinats cursos, es realitzen en un dels locals escolars de la vila i hi assisteixen tots els alumnes d'aquells cursos dels dos esmentats centres d'ensenyament.

El dia 9 de novembre hi hagué a les Escoles Nacionals una sessió de Pallassos, destinada als alumnes de primer, segon y tercer cursos, amb l'espectacle «NYEC-NYEC», a càrrec de Pep, Saltimbanqui & Bocoi.

El dia 22 de novembre la cosa ja fou més seriosa, perquè els destinataris eren els alumnes dels cursos setè i vuitè. L'acte tingué lloc en una espaiosa sala de l'Institut i consistí en una audició de música, amb la finalitat de donar una visió de l'evolució dels instruments musicals a través de la història i de les funcions que la música ha tingut en les diverses èpoques.

I el dia 7 de desembre acudiren al Col·legi de les Monges els alumnes dels cursos quart, cinquè i sisè a escoltar una altra audició de música que tenia per objecte donar una visió general dels instruments musicals: famílies, característiques del so, de la forma, de la grandària, dels materials de construcció, de la manera de tocar-los, etc.

Probablement passat festes es tornarà a posar en marxa a la Biblioteca el «Pla de dinamització cultural» que porta a terme l'Obra Cultural de «La Caixa», si fa o no fa de la mateixa manera que el curs passat: xerrades i conferències. Els temes a tocar són nombrosíssims i es refereixen a tota l'àmplia gama de qüestions que il·lustren l'enteniment i ens poden ajudar a viure millor.

Caldria que els agramuntins sabéssim aprofitar les oportunitats que ens brinda «La Caixa», amb l'assistència als actes que es programaran. I, més encara, que els grups i entitats de la vila col·laboressin en la programació, fent suggeriments sobre els temes o qüestions que es consideressin més interessants.

PONS

Restaurant
Cafeteria
Discoteca
Sala de Festes
Piscines
Pista d'Estiu
Video-Set

Estacions de
Servei a:

Agramunt
Cubells
Montgai
Mont-roig

Establiments

E. S. A.

Tels 390802
390202 - 390142

AGRAMUNT

MOVIMENT DEMOGRAFIC

MES DE DESEMBRE

NAIXEMENTS:

Immaculada Hernandez i Marquez dia 5
M.ª Lurdes Sementé i Queralt > 23
Sabina López i Sans > 28

MATRIMONIS:

Jaume Creus Tresanchez i
M.ª Dolors Pintat i Montserrat dia 18
Jordi Oliva Brils i
M.ª Dolors Alfonso de Sancha > 23

DEFUNCIONS:

Ramon Ribalta Vilanou dia 4 75 anys
Teresa Areny Pijuan > 6 77 >
Frederic Garrabou Carabasa 23 64 >
Sebastià Barnola Vila > 26 76 >

Ajudeu SIÓ,
subscrivint-vos-hi!
Col·laboreu-hi!
Anuncieu-vos-hi!
SIO, ÉS DE TOTS!!

PLUJA CAIGUDA DURANT EL MES DE DESEMBRE

Dia	litres m. ²
2	7
3	3
4	9
11	15
12	41
13	16
20	66
23	25
24	07
27	19
29	17
30	2

Total 415 litres m.²

L'Observador: DEUDAT PONT

ENQUESTA

Els passats dies 2, 3, 4 i 5 de desembre, com a activitat de l'àrea de Ciències Socials, els alumnes de 6è. curs d'E.G.B. del Col·legi Nacional d'Agramunt, van dur a terme una enquesta a la població d'Agramunt i comarca, major de 18 anys, per copsar l'opinió sobre temes de l'actualitat polític-social de casa nostra, que creiem interessant donar a conèixer a l'opinió pública mitjançant la Revista SIÓ.

Abans d'entrar en les preguntes de l'enquesta caldria donar unes dades al lector per poder ajudar-lo a treure'n unes conclusions i interpretacions més clarificadores dels resultats obtinguts.

Les persones enquestades van ser unes 150 i la distribució entre els pobles de la comarca la següent:

Agramunt	75 persones
Preixens	5
Pradell	5
Les Ventoses	10
Cubells	5
Montclar	5
Mafet	5
Puigverd	5
Montfalcó	5
Ossó	5
Bellver	5
Mont-roig	5
Les Pallargues	10
Sisteró	5

Els percentatges de la distribució de la professió o treball dels enquestats són:

Mestresses de casa	30 %
Pagesos i ramaders	25,8 %
Obrers	10,8 %
Comerçants	5,8 %
Estudiants, mestres i jubilats	3,3 %
Paletes	2,6 %
Altres oficis	11,7 %

Els percentatges de les edats són:

De 18 a 20 anys	10,4 %
De 21 a 29 anys	8 %

De 30 a 39 anys	24,8 %
De 40 a 49 anys	27,2 %
De 50 a 59 anys	12 %
De 60 a 69 anys	13,6 %
Més de 70 anys	4 %

Cal dir també que l'enquesta va ésser feta per grups de 2 alumnes cada un i cada grup enquestava a 5 persones. Cal constatar també que un 57 % dels enquestats eren homes i la resta dones.

QUESTIONS I RESULTATS

1. Quina opinió té vostè de la Constitució espanyola?

a) Bona, positiva pel país	53 %
b) Regular, té articles bons i altres no tan	19 %
c) No m'agrada gens	6,8 %
d) No ho sé	12,3 %
e) No contesta	8,9 %

2. Què pensa votar en el Referèndum?

a) Sí	58 %
b) No	9,5 %
c) Abstenció	6,1 %
d) No ho sé	13,5 %
e) No contesta	12,9 %

3. Quin és el polític de Catalunya que li agrada més?

a) Manifesten el polític que més els agrada de Catalunya un	43 %
b) No ho sé	38 %
c) No contesta	15,5 %
d) Cap	3,5 %

Dintre el percentatge que manifesten el polític que més els agrada de Catalunya cal assenyalar:

Jordi Pujol	31 %
Tarradellas	23 %
Trigüer	11,4 %
Reventós	6,4 %
Benet i Solé Tura	4,8 %

Audet	3,3 %
Arana, Xirínacs, López Rodó, M. Roca, F. Ramos, F. Lorda, Josep Ball, Trias Fargas i Josep Pau	1,7 %

4. Quin és el partit polític que més li plau de Catalunya?

a) Manifesten algun partit	49,3 %
b) No ho sé	33,8 %
c) No contesta	14,8 %
d) Cap	2,1 %

Dins del percentatge que manifesten algun partit hem d'assenyalar:

UCD	28,5 %
PSC	24,3 %
CDC	18,6 %
PSUC	12,9 %
ERC	11,5 %
UDC	1,4 %
PCOC	1,4 %
AP	1,4 %

5. Quin és el polític d'Espanya que més li agrada?

a) Responen algun polític el	57,4 %
b) No ho sé	25,7 %
c) No contesta	14,9 %
d) Cap	2 %

Dintre del percentatge que respon algun polític assenyalarem:

Suàrez	40 %
F. González	23,5 %
Tierno Galván	10,6 %
Fraga i Carrillo	7 %
Jordi Pujol	4,7 %
Brandés, Tarradellas, Letamendia, Tamames, Arias Salgado i Xirínacs	1,2 %

6. Quin és el partit polític que més li agrada d'Espanya?

a) Responen algun partit	52,7 %
b) No ho sé	27,8 %
c) No contesta	17,4 %
d) Cap	2,1 %

Dins del percentatge que contesten algun partit cal assenyalar:

UCD	46 %
PSOE	33 %
PCE	8 %
PSC	3,9 %
ERC	2,6 %
CDC, PSUC, UDC, PCOE	
i AP	1,3 %

7. Està afiliat en algun partit polític? Quin?

a) Manifesten estar afiliats	
un	7,4 %
b) No	83,2 %
c) No contesta	9,4 %
Dintre el 7,4 % que manifesten estar afiliats cal destacar:	
PSC	36,3 %
UCD	27,3 %
CDC, UDC, PCOE, PSUC	9,1 %

8. Està afiliat en algun sindicat? Quin?

a) Manifesten estar afiliats	
un	17,3 %
b) No	74,4 %
c) No contesta	8,3 %
Dins del 17,3 % que estan afiliats hem d'assenyalar:	
UGT	39,2 %
UP	30,5 %
CCOO	21,7 %
Joves Agricultors i STELL	4,3 %

Aquests són els resultats; no hem volgut donar cap interpretació ni treure'n cap conclusió per part nostra a fi i efecte de no ferir, sense voler-ho, susceptibilitats i així cada u' podrà fer-ne les seves.

6è. Curs EGB
Collegi Nacional d'Agramunt

Dia 5 — REIS D'ORIENT

Aquesta tarda i en les seves reials carrosses, han arribat S.S. M.M. els tres Reis Mags d'Orient: Melcior, Gaspar i Baltasar, per portar les joguines als infants d'Agramunt. És llàstima que els agramuntins no siguin conscients de l'esforç que representa per als regis nostres venir a visitar-nos personalment, i no acudeixin a rebre'ls en massa i amb entusiasme com es mereixen.

Dia 6 — TRIAL DE REIS

Amb sortida de la plaça Mercadal i organitzat per l'afició local, aquest matí ha tingut lloc aquesta competició esportiva, en la que hi han participat uns 15 joves -la majoria forasters- i amb les seves motos han realitzat proves ben arriscades.

TEATRE

De nou el Grup Escènic Agramuntí, aquesta nit i al Casal, ens ha ofert una nova representació teatral, aquesta vegada: una paròdia de la vida burgesa, «El papà de Romeo i Julieta», amb la que el nombrós públic ha disfrutat.

Dia 7 — INCIDENTS

S'han produït aquesta tarda al camp d'esports Municipal, en el partit de futbol entre el Bellocairense i l'Agramunt, del campionat de 2.ª regional. En finalitzar el mateix, un grupet d'afecionats han agredit a l'àrbitre -d'una forma més aparatosa que eficaç- indignats per la seva desastrosa actuació.

Dia 10 — FELIÇ DESENI.LAÇ

Ha estat l'haver trobat a la fi, a Sant Pere dels Arquells -un poblet vora Cervera- els dos nens de 8 i 12 anys, que havien desaparegut de casa seva la passada vigília de Reis, el que tenia consternats i adolorits els seus familiars i tot el poble d'Agramunt que durant aquests dies s'ha lliurat a tota mena de suposicions.

Quinta Columna

PAPERERES. — Fa uns quants anys, potser sis o set, que en foren col·locades unes quantes a les cantonades i punts estratègics dels carrers més transitats de la Vila, amb la bona intenció, es suposa, que els vianants hi tiressin els papers en lloc de llençar-los a terra com tenim per costum. No es pot dir que entre tots plegats féssim massa abús de la seva utilitat pràctica, però sempre hi queia algun o altre desperdici que com a mínim facilitava una miqueta la feina dels empleats municipals de neteja. I en últim extrem, si més no, donaven un cert to de distinció a la Vila, així que també de decoració amb els seus colors de tons pujats. El temps, naturalment, les ha anat estropejant i actualment no solament estan abonyegades i descolorides, sinó que les podem veure llençades per terra i aparentment abandonades de tots, a l'Avinguda Angel Guimerà, Plaça Mercadal, carrer de Sió... És difícil acceptar la idea que ningú dels responsables se n'adoni, car així romanen dies i dies i per això en fem el present comentari amb l'esperança que si els havia passat per alt, hi haurà cura d'arranjar-ho en el que bonament es pugui.

CALENDARI. — Ens referim a l'electoral que ben recentment ha estat fixat pels nostres governants. Així ja sabem que el dia 1 de Març tindrem eleccions generals, el 3 d'Abril les municipals i pels de casa nostra a ben segur que encara hi seguiran les eleccions al Parlament de la Generalitat i el referèndum votant l'Estatut d'Autonomia. Són aquests uns aconteixements que es palpen i per això considerem que ja fóra hora, ara, que el Municipi assenyales els punts de la població en els que els

partits polítics i associacions de tota mena haurien d'afixar els cartells de propaganda que a no dubtar proliferaran en les esmentades consultes populars. No oblidem l'espectacle tan depriment que oferiren la majoria de poblacions durant la campanya electoral del mes de Juny de 1977. Feien una mica de llàstima totes les parets i màxim quan no es respectaren indrets i murs d'indubtable valor artístic i històric. Ja ens vàrem lamentar al seu dia i no se n'ha fet massa cas que diguem, puix encara podem veure restes d'aquella munió de papers enganxats a les parets del nostre poble. Insistim, doncs, en la necessitat d'assenyalar els punts exactes que s'hauran d'utilitzar. Facilitaria la feina dels qui es dediquin a enganxar-los i també, sobretot, el treball dels que han de recollir-los després d'haver perdut utilitat.

FORAT. — Ens referim al que hi ha al trebol de la sala cafè del Casal que es produí quan, per un accident fortuït, caigueren sis o set de les plaques de guix que el componen. La cosa no té de fet una major importància perquè el seu arranjamant no el considerem ni difícil ni costós, però tal com van les coses en aquella casa, també podria ser que l'estat actual es perllongués més del que cal. De debò celebrariem que quan aquestes ratlles surtin al carrer l'assumpte ja estés resolt. Ara com ara i tenint en compte que estem a un mes de la Junta General de Socis al Casal, amb el que això comporta de renovació de la meitat dels components de la Junta, no fora massa d'estranyar que, a l'igual com diuen que passa en molts Ajuntaments, prevalgués allò de «por el tiempo que me queda de estar en el convento...»

Coral d'Avui Concert de Nadal

Una vegada més la nostra Agrupació Coral es presentà envers nosaltres en el tradicional Concert de Nadal de la diada de Sant Esteve i en el marc del Teatre Casal Agramuntí.

Els amants del Cant Coral a la nostra Vila, afortunadament cada dia més nombrosos, omplenava la Sala del Casal.

Puntualment a l'hora anunciada, s'inicià el Concert amb la presentació del grup petit de la Coral Infantil Bon Cant a càrrec del senyor Ramon Casals, així mateix Director dels tres grups que formen la gran família de la Coral D'Avui. Del text de la presentació algunes frases són importants: «**Hem de lluitar per la bona entesa de tots els homes començant al nostre propi poble.**» I seguint, també diu: «**Hem d'aconseguir la creació d'una família en el nostre poble d'Agramunt en el que tothom s'hi trobi bé, en la que tothom pugui parlar, ésser escoltat i ben respectat.**»

En el repertori d'aquest primer grup l'ordre era:

El Pobre Alegre; El Rabadà; La Massovera; Al Carrer més Alt; El Capità i Margarideta.

El segon grup de la Coral Infantil, més grans tots ells, són la promesa no molt llunyana del que ha d'ésser la futura Coral D'Avui, una tasca difícil en el que tots hem de posar el granet d'arena pel bé del Cant Coral a les nostres terres.

Les obres interpretades per aquest grup foren les següents:

La Mare Espera; Cap a Betlem; He mirat el Prat; Signore Abate; La Vaca del Pastor; El Caçador; L'Ase del Rector; Sóc la Joguina i el Cucut.

El Cant Coral a Les Terres de Lleida va creixent dia a dia; un dels problemes més greus és la manca de directors i així doncs, l'Orfeó Lleidetà, com un dels Iniciadors del Cant Coral a les nostres terres, organitzà al llarg de l'any diversos cursets. La Coral D'Avui veient aquesta inquietud vol aportar nous valors al camp de la direcció Coral. Darrerament s'ha celebrat un curset de Direcció i Pedagogia Musical a Tírvia i la nostra Coral ha enviat a dues representants; elles són: Marta Castellà i Maria Angels Escolà. El concert d'avui els serveix de bateig com a directors i que aquest motiu sigui un estímul per continuar la tasca que es proposen.

La prova que ací es treballa és la concessió a la nostra Vila de l'Aplec Infantil d'enguany que tindrà lloc el proper mes de Maig.

I ja per acabar el Concert la Coral D'Avui es presentà amb aires renovadors, amb un considerable augment de la colla, el que avui fa que puguem dir que s'ha aconseguit un bloc fort, esperant amb sacrifici i responsabilitat un futur esperançador.

Les obres escollides en aquesta ocasió seguien l'ordre:

És Nadal; El Tunc que Tan Tunc; Non Non Noneta; El Desembre Congelat; Jingle Bells; Santa Nit; Meu Naranjero no ten Fruta i El Tell.

Sota la direcció d'en Ramon Casals, la Coral D'Avui es desenvolupà amb soltura donant sensació que les noves veus incorporades ja havien agafat el fil i així tot de conjunt superava amplement darreres actuacions.

En fi una matinal completa pels amants de la música del Cant Coral que al final sortiren satisfets del mateix.

Jaume Cuñat i Mata

Programes Tolerats

Vaig tenir una agradable sorpresa en obrir el SIÓ del mes de novembre i trobar-me amb el full de la programació cinematogràfica del mes de desembre. I és que la veritat el cinema m'ha agradat sempre, però resulta que últimament quasi no m'hi atanso degut a que segons la meva opinió, per cada pel·lícula que es projecta que tingui un bon argument o que es pugui mirar sense avergonyir-se, n'hi ha cinquanta que francament no es poden admetre. L'argument no compta per a res i els valors artístics tampoc, però la violència en els seus extrems més inversemblants i la pornografia formen part de la majoria de les cintes.

Quantes!... quantes n'hi ha que es veu clarament que s'hi han posat escenes pornogràfiques, es pot dir per força, puix ni la trama ni l'argumentació requerien dites escenes, però vulguis que no això s'ha de menjar i per a beure... la sang a tot color provocada per les escenes més sàdiques que l'home pot inventar.

Per això vaig rebre amb alegria el full de la programació perquè així al menys vaig poder escollir els programes més adients als meus desitjos.

També em va semblar molt bé, el que s'anunciés que a les tardes dels diumenges es projectarien els programes tolerats a més de la sala 2 de 3 a 7, al cinema del Casal Agramuntí.

Però..., aquí està el però, que jo diria «gegant». «El dia 24 no hi haurà programa tolerat per ser-ho el de l'Avinguda n.º 1», així estava anunciat i així ho vàrem entendre un bon nombre d'Agramuntins, puix la sala 1 era plena de gom a gom amb un percentatge elevat de menors, per a gaudir del programa tolerat que s'anunciava, això és: «La Guerra de Papá» i «Atraco en la Jungla».

La sorpresa, en aquest cas molt desafortunada, fou que en l'entremig, sense tenir en compte la gran quantitat de maldat que hi havia a la sala, ni tampoc el decor del públic gran que havia escollit el programa tolerat, es projectà la propaganda de «Vanessa» (classificada S) i d'altres pel·lícules que no recordo. Les escenes pornogràfiques s'enllaçaven unes amb les altres, passant pels ulls dels nostres menors coses altament perniciosos per a la seva integritat moral. Com sabem en els anomenats «Trailers» s'hi condensa el «bo i millor de les pel·lícules», que avui resulta ésser el més dolent i pitjor.

Com es pot comprendre, en aquest cas, el programa tolerat es convertí en el pitjor de tots, puix sense voler haguérem de veure el que no havíem escollit.

Cal pensar una mica en la responsabilitat que tenim amb els menors i les conseqüències que els pot portar la contemplació d'unes escenes que hasta pels grans resulten perniciosos. És molt fàcil que algun d'aquests menors desviï la línia recta i adequada que segurament hauria seguit en la seva vida sexual, en contemplar les escenes d'aberracions sexuals que en els «trailers» es presentaren.

Crec que pels diners no cal pas causar aquests perjudicis. Ben combinada la cosa tot això es pot evitar i si la sala 2 des de les 7 i el cinema del Casal a les vigílies es reserven per passar les pel·lícules classificades S i d'altres per l'estil, els «trailers» d'aquestes haurien de projectar-se solament en dites sales i a les hores de programació exclusivament per a majors d'edat.

Confio que l'empresa sabrà comprendre la gran responsabilitat que cau sobre d'ella i el mal o bé que pot fer amb les seves programacions, per tant que si pels negocis d'avui, no es pot evitar la programació de certes pel·lícules, almenys no fem barreges perquè tothom pugui escollir el que li convé.

Creus

U. G. T.

Unió General de Treballadors de Catalunya

UNIÓ LOCAL - AGRAMUNT

HUELGA EN EL METAL

Casi todo el sector del metal de Lérida y provincia fue a la huelga los días 3 y 4 de enero calculándose según cifras de la asamblea permanente en los locales de la AISS en un 90 % de trabajadores que habían dejado de asistir al trabajo. Los obreros metalúrgicos de Agramunt han demostrado que unidos jamás serán vencidos, y por primera vez en muchos años se ha visto unidad, solidaridad y compañerismo en una gran manifestación realizada el día 4 y que tuvo el respaldo de los compañeros de Tárrega, los cuales se unieron a la manifestación.

El día 4 a las 12 de la mañana en la Plaza del Pozo salió dicha manifestación en dirección a una empresa que había coaccionado a sus trabajadores y se encontraban trabajando, el comité de dicha manifestación entró dentro de la empresa a dialogar con el empresario, y a los 15 minutos aproximadamente salían los obreros de la empresa uniéndose a los demás compañeros en manifestación pacífica que recorrió las calles de Sió, Plaza de la Iglesia, Plaza del Mercadal, Estudios Nuevos y Angel Guimerá para terminar en una concentración; se oyeron los cánticos de «Metal unido jamás será vencido», «Agramunt escucha el metal está en lucha», «Convenio sí, miseria no».

Por primera vez en 40 años Lérida y provincia han vivido momentos de gran emoción y en Agramunt se ha podido comprobar y demostrar que hay unión y compañerismo. La Patronal ha coaccionado a muchos trabajadores bajo amenazas y represalias alegando que la huelga era ilegal. Cómo puede ser ilegal si se convocó 7 días antes en vez de 5 como dice el tran traído y llevado Decreto que la Patronal esgrime.

Hay que tener en cuenta que, en nuestro país, las huelgas de sector van precedidas por este mismo proceso que nosotros hemos seguido y, sin ir más lejos, para el día 11, está convocada otra huelga del Metal en Madrid con los mismos requisitos llevados por nosotros; y tendríamos que preguntar a los empresarios leridanos si es que Lérida no está dentro de la geografía española.

¿Es que se necesitan requisitos diferentes, porque ningún organismo ha dicho lo contrario, de que Lérida sea diferente al resto del país?

Es una gran vergüenza que en la actualidad el convenio del metal sea el más bajo de toda España y que se estén explotando obreros a diestro y siniestro y que los artículos sean tan caros o más que en las grandes capitales pues tenemos pueblos, como Agramunt y Tárrega, en los que la vida está tanto o más cara que en las grandes capitales y, sin embargo, en las grandes capitales hay una diferencia muy grande en salarios, porque es muy lamentable que un peón metalúrgico tenga un salario de 30.000 ptas. en Barcelona y provincia y en Lérida y provincia de 20.000 ptas. Esto es intolerable y los obreros tenemos que mentalizarnos y luchar por un salario justo y buscar unas condiciones de vida dignas y justas. Que ya es hora de que la democracia llegue a las empresas en Lérida y provincia y los empresarios tengan más comprensión hacia el trabajador.

Y para terminar compañeros hemos de recordar el artículo 28 de la Constitución, apartado 2) que dice: «Se reconoce el derecho de huelga de los trabajadores para la defensa de sus intereses. La ley que regirá el ejercicio de este derecho establecerá las garantías precisas para asegurar el mantenimiento de los servicios esenciales de la comunidad».

¡Compañeros, la lucha Sindical continúa!

¡Metal unido jamás será vencido!

Secretaría prensa y propaganda
U.G.T.

*El present article, per falta de temps,
no s'ha pogut traduir al català, tal
com demanava la U. G. T.*

TEATRE

La ja tradicional vetllada de Teatre que el Grup Escènic Agramuntí ens ofereix des de ja fa anys el dia de Nadal, aquest fou traslladada al dia de Reis a causa de la Sarsuela «Cançó d'Amor i de Guerra» la vigília de Nadal.

«El papà de Romeo i Juleta» fou l'obra escollida aquesta vegada pel Grup. Una obra d'un prestigiós dramaturg, en Joan Oliver. Una obra seriosa encara que amb algunes pincellades d'aquest humor tan característic de l'autor. Aquestes espurnes humorístiques que donada la heterogeneïtat del públic assistent, i la predisposició a riure, a passar-s'ho bé rient, de bona part d'ell, feren que en alguns moments de la representació aquest públic s'allunyés del que sobre l'escenari s'estava vivint. Aquest és un problema que el Grup Escènic ha de tenir en compte per a properes programacions.

Sortosament per a tots nova saba va entrant en les ja veteranes arrels d'aquest elenc teatral i així les baixes que es van produint són cobertes per nous elements que donen la continuïtat necessària per a que el teatre es mantingui viu entre nosaltres. Sabem de les dificultats que comporta pujar dues vegades a l'any a l'escenari i per això ens alegrem de veure cada vegada joves cares noves d'amunt d'ell. En aquesta ocasió les novetats foren en Jaume Boncompte, Restitut Puebla, Judit Castellà i Margarit Creus. Tots ells compliren en el seu curt paper. Destacariem, però, la desimboltura de la Judit en la que es notà bona fusta teatral. En dos curtíssims papers vam veure la Tere Añé, tan sòbria, i la Rosa Pasqual en la seva tan personal manera d'actuar. Tingueren la cura de fer de parella jove, Carme Vicens i Jaume Figuera. Tingueren bé el seu paper. Igualment ho feren en Manuel Erència i la Núria Sorribes. L'Erència adquirint cada vegada més maduresa en els seus papers d'home madur i la Núria amb la serenor i eficàcia de sempre en les moltes i variades interpretacions que ja ens ha ofert. Finalment dos veterans: la Rosa Puigpinós que si la seva veterania no és en anys si que ho sembla, a l'hora de tirar endavant el personatge que se li encomana per la seva forta personalitat sobre l'escenari. I l'Amadeu Padullés en la doble vessant d'actor i director. L'Amadeu és un xicot que ja porta sobre l'escenari bastant de temps en el que ha fet ja quasi tots els papers de l'auca. Aquesta vegada es responsabilitzà d'un «Canut» certament difícil però en reeixí molt bé, més si tenim en compte la dificultat que representa tenir un paper tant llarg i a la vegada dirigir els companys. De totes maneres creiem que el director no hauria de representar un paper

tant llarg perquè la seva permanència quasi constant a l'escenari impedeix de ben lligar moltes escenes, sobretot en quant al ritme i mobilitat d'actors

I ja per acabar no podem pas oblidar la tasca dels que des de bastidors ajuden la representació. Uns i altres feren que els agramuntins gaudissin d'una bona vetllada, així ho entengué el nombrós públic assistent que aplaudi calurosament a tots. R.

CATALUNYA: ESPILL DEL SEU PASSAT

«Catalunya es governà 117 anys en règim d'autonomia amb els reis francs; fou totalment independent durant 238 anys; federada amb Aragó mantingué la seva independència 355 anys més; també quan es federà amb Castella conservà una autonomia molt pròxima a la independència, durant 222 anys. En total, 932 anys d'autogovern! Només els 260 anys darrers ha estat sotmesa a Madrid... i resulta que amb aquesta submissió no s'ha resolt el problema bàsic de la convivència dins l'Estat». (D'una carta d'Enric Garrido publicada a «DESTINO» i copilada per Josep M.ª Espinas en un dels seus articles publicats a l'AVUI, el dia 28 de Maig de 1977).

Les civilitzacions, els països, les nacions i els mateixos pobles s'han anat configurant lentament i progressivament a través d'una munió de fets concrets, característics i també diferencials. El nostre país, CATALUNYA, ha estat un dels pobles de la civilització occidental que es configurarà paral·lelament amb els anomenats nuclis de resistència cristians, que sorgiren al Nord de la península, com a reacció davant un fenomen històric trascendent: l'expansió de l'Islam i la corresponent ocupació del sòl ibèric, en un moment (any 711) en que restava unificat baix la monarquia visigòtica. La MARCA HISPANICA (Catalunya vella com a «provincia» de l'Imperi calongí), al regne As:ur-Lleonés, el regne de Navarra i mes tard, el regne d'Aragó, el de Castella, el de Portugal, etc. es constituïren en pobles que, dins el context d'aïllament medieval-un mon tancat, helicós, sense comerç ni moneda, i per tant autosubsistent-, s'anaren desenvolupant i engrandint a través del mecanisme de conquesta dels territoris en poder dels sarrains.

Perdoneu-me, però no es tracta avui d'embossar un compendi de la història de Catalunya; altrament hom voldria endegar, des d'ara, un procés de reflexió i de recordança del nostre passat. Una reflexió seriosa, honrada, objectiva dins el possible i, no cal dir, sense demagògia.

Cal afirmar però de bon antuvi -així ens ho recorda el text que encapsala aquestes ratlles- que, CATALUNYA, ha estat d'ençà un mil·lenni llarg, un poble amb identitat pròpia i que, malauradament, en els últims tres segles s'ha vist obligada a haver d'alimentar un regust nacionalista i així mantenir viu el seu passat independent i autonòmic. Malgrat tot, en l'actualitat, tenim enregistrat un nou projecte d'ESTATUT en la secretaria de les Corts espanyoles que, abonat jurídicament per la Constitució, donarà lloc, de vell nou, a l'autonomia del nostre poble; un altre pas important en el peregrinar històric del Principat.

La història de CATALUNYA doncs, esdevindrà l'objectiu que «SIÓ» ha volgut donar a aquesta columna que hom, amb la millor bona voluntat, intentarà escriure. Esperem que a tots ens serveixi d'alguna manera.

Joan NOVELL

El Municipi

La Comissió Municipal Permanent en sessions celebrades durant el passat mes de desembre adoptaren els següents acords:

LLICÈNCIES D'OBRES.

Al Sr. Ramon Ribes Valls, per a la construcció d'una vivenda de Renda Limitada, Grup 1er. al carrer Castell.

Al Sr. Joan Quer Huguet, construcció d'una vivenda unifamiliar de Renda Limitada, Grup 1er., a la Urbanització Verge del Socors.

A la Sra. Teresa Puig Vicens, construcció d'un dipòsit cisterna als baixos de la casa situada al carrer Guimerà i petites reparacions al primer pis.

Al Sr. Simó Castellà Boncompte, reparació del teulat del corral al carrer Circumval·lació.

Al Sr. Pasqual Cuñat Baró, ampliació d'un cobert al carrer Institut.

A la Sra. Maria Ros Lluelles, reparació canaleres casa carrer Sió.

Als Germans Piñol Montcunill per a la construcció d'una xarxa de clavegueram i col·locació de voreres als terrenys partida Asgous.

A la Sra. Balbina Monistrol Solsona, obres interiors a la casa situada als Extremurs Santa Esperança.

Al Sr. Pere Solé Buireu, per a la construcció d'un segon pis sobre l'actual edificació a l'Avinguda J. Mestres.

Al Sr. Josep Alós Guillaumet, construcció d'una vivenda composta de baixos i dos pisos, al Raval de Puigverd.

Al Sr. Miquel Vilanou Prats, per a realitzar obres interiors a la casa situada al carrer Mercè.

RÈTOLS.

S'autoritza a la Sra. M.ª Àngels Sarnagó Omedes, la col·locació d'un rètol a la façana de l'immoble situat al carrer Sió.

PRESES D'AIGUA.

Al Sr. Josep M.ª Martí Mora, per a la vivenda al camí vell de Tàrraga.

Al Sr. Felicià Garcia Lora, per a la vivenda que construeix a la Carretera de Tàrraga.

Al Sr. Julià Galan Duran, per al pis 4t. C, bloc de les Vivendes de l'Obra Sindical.

Al Sr. Ramon Ribes Valls, per a la vivenda al carrer Castell.

Al Sr. Jordi Bertran París per a les obres en construcció a l'Avinguda J. Mestres.

A la Sra. Carme Bernaus Rialp, per a la casa situada al carrer Circumval·lació.

CLAVEGUERAM.

Al Sr. Josep Martí Mora, per connexió a la xarxa general camí vell de Tàrraga.

Al Sr. Ramon Ribes Valls, per idem carrer Castell.

CERTIFICACIÓ PLA PROVINCIAL.

S'acorda aprovar la certificació incluída al Pla Provincial d'Obres i Serveis Pla 1977. Obra n.º 7252/278, Consolidació Casa del Metge, per un total de 336 697 pessetes.

ACTIVITATS MOLESTOSES

Informar favorablement l'expedient incoat a sol·licitud del Sr. Alexandre Ribà Novell, de La Fuliola.

COMPTES I FACTURES

Se n'aproven diverses per un import d'1.349.541 Ptes.

Es posa en venda
Cotxe-Taxi i Llicència
Rao: Tel. 38 03 86

Xocolata

Jolonch

AGRAMUNT

M'haig de posar al dia si no potser no em donarien res.

EXAMEN DE CONSCIÈNCIA

En estrenar un any nou, gairebé sempre em proposo de redactar un diari o unes notes que, al cap dels dotze mesos, siguin una mostra del que, de més important, s'hagi esdevingut prop meu. Però no ho faig mai. No crec pas que sigui per manca de constància. Em sembla que és per quelcom més intrincat: pensar que durant l'any que ens espera no passarà res que valgui la pena. La pregunta és immediata: ¿com pot ser que, si acabem de viure dotze mesos plens d'anècdotes, fèrtils de vivències, i també de trencacolls, siguem capaços de creure que l'any tot just estrenat serà un temps durant el qual res no tindrà relleu? Algú potsèr dirà que es manca d'imaginació. No ho crec. Més aviat diria que es tracta d'un sentiment més profund. Podria ser que tot plegat fos un ressó de la nostra inseguretad davant la vida. Si no sabem si viurem la totalitat dels dotze mesos propers, ¿quin sentit pot tenir deixar testimoniatge d'un temps que no veurem acomplert?

Bé, no voldria encetar aquest paper i any amb una mena de tast necrològic. Tots sentim molt endins la vida. Però tots sabem que aquesta vida se'ns pot llevar d'un moment a l'altre. Aquesta és la nostra gran, i misteriosa, contradicció. I el nostre valer consisteix en saber que som uns sers contradictoris i que, assumida la contradicció, som capaços de ser feliços.

Ningú de nosaltres sap el que passarà durant l'any 1979. Si tot segueix el curs «normal», una cosa sembla certa: serà el primer any que tindrem un ajuntament democràtic després de gairebé mig segle d'estar-ne dejuns. Aquesta efemèrides és molt important. Perquè serà la primera vegada que la nostra vila haurà de ser administrada per uns regidors que no podran desatendre quelcom substancial: que la nostra petita comunitat és formada per un conjunt de persones provinents de dues «cultures» diferents: una de parla castellana i l'altra de parla catalana.

Potsèr per primera vegada dins la nostra història menuda es produirà aquest fet, vull dir que s'haurà d'afrontar una nova situació pública, sense cap mena d'experiència. El plantejament bàsic de la convivència d'aquestes dues parcelles culturals, s'haurà de tractar amb un esperit inèdit que, fonamentalment, exigirà una actitud

mancada de maximalismes i de radicalismes. Perquè malgrat les aparences, la nostra comunitat només és una. Si és cert que hi ha dues formes externes molt diferenciades, com són les dues llengües, aquest component d'arrel, visceral, no pot ser obstacle per a res, ja que si per a uns el català es l'instrument genuí amb el qual se'ns ha induït a la vida, per als altres el castellà ha estat exactament igual: l'instrument primigeni amb el qual se'ls convidà a viure. (I amb molt de compte s'ha de dir que mentre nosaltres hem gaudit de la terra, encara que hàgim estat perseguits per raó de la llengua, els altres, si bé han disfrutat del privilegi de la llengua «oficial», han estat perseguits per la gana, i per raó de fam han hagut de deixar quelcom fonamental per un home: la terra.)

I tot això és cert. I tot això està tan lligat amb la persona que només pot provocar una cosa molt gran: respecte.

Què vull dir en palesar aquesta certesa? Vull dir que no hi ha res —ni civilització, ni cultura, ni raça, ni religió, ni llengua...— que tingui una hegemonia natural vitalícia damunt de cap'altra. Imposar una raça, una religió o una llengua sabem que és atemptar contra la llibertat humana. Perquè ho hem patit en la pròpia carn. Nosaltres no podem cometre els mateixos pecats. Viure és un procés en el qual convergeix tota la complexitat humana. I res no és pur. I si Catalunya ha estat feta d'íbers, de grecs, de romans, de germànics..., ara ens ha tocat i ens toca de rebre altres influències alienes, a l'ensem que Catalunya absorbeix les causes d'aquestes influències i, pel seu compte, influencia. Avui tot el món es comunica a tots els nivells com mai, i de la confluència de tots els esforços humans, possiblement en sortirà un espai d'identitat comuna que ens farà a tots veritablement iguals.

I tot això ho dic com a nacionalista. I en tant que persona que entén la vida no com una dictadura, no pas com una norma fòssil, sinó com un procés vivificant i enriquidor. Perquè si el nacionalisme no és un humanisme, no és res.

Guillem Viladot